

underkastede den Disciplin, som er i Militæretaten, og de Love, som alle med dem jævnaldrende vaabendygtige Mænd maa underkaste sig. Derfor fastholder vi vort Forslag, og jeg anbefaler, selv om det forkastes i Dag, at Sagen føres til Landstinget, thi det er jo muligt, at Ministeren vil faa at se, at der dér gøres Betragtninger af lignende Art gældende. Det vil Tiden vise. Kan vi komme til et Resultat, der imødekommer det Standpunkt, Mindretallet indtager, er vi villige til Forhandling, men vil Ministeren absolut have, at vi skal gaa ind paa hans Forslag og af Hensyn til de faa Demonstranter, der har været, indføre en helt ny Foranstaltning, der kan medføre mange Konsekvenser, faar han os ikke med.

Forsvarsministeren (P. Munch): Den ærede Ordfører for Mindretallet (Klaus Berntsen) sagde, at han syntes, der var en Modsætning mellem Indholdet af den Tale, jeg havde holdt, og mine Udtalelser om Villighed til Forhandling. Det ærede Medlem nikker dertil. Jeg kan ikke se, at der er en saadan Modsigelse. Jeg har ganske vist været nødt til at være noget kritisk overfor Ændringsforslagene og den dertil knyttede Betænkning. Jeg kan nemlig ikke nægte, at ved Gennemlæsningen af de Forslag, som er stilledet ved denne Lejlighed, har jeg haft Indtrykket af at staa overfor en helt usædvanlig Samling af Selvmodsigelser og Uklarheder. Jeg minder ikke den Tid, jeg har deltaget i Forhandlingerne i Rigsdagen, at have staaet overfor Forslag fra et Udvalg, som forekommer mig i den Grad at kræve, ligefrém kræve en kritisk Gennemgang. At jeg har underkastet dem en saadan kritisk Gennemgang er paa ingen Maade Udtryk for, at jeg ikke er tilbøjelig til Forhandling om andre Forslag, der kunde løse dette Spørgsmaal, end det, der er fremsat fra Ministeriets Side. Jeg sætter mig aldeles ikke fast i dette Forslag; hvis man kan anvise noget andet, der er praktisk. Men det nytter ikke at anvise noget, der er helt haabløst, for det maa jeg vedblivende betragte som en Afvisning af selve Forslaget. Og jeg kan ikke nægte, at efter at have hørt det ærede Medlems Udtalelser her, begynder jeg efterhaanden at op-

give Haabet om, at vi kan komme paa det rene med, hvordan det egentlig hænger sammen med disse Ændringsforslag, og hvad de enkelte Bestemmelser deri betyder, thi vi har talt om dette i Udvalget, og nu har vi igen talt om det her, og vi synes ikke at komme videre; det ærede Medlem bliver ved at gentage de samme Betragtninger, hvor meget det saa end paavises, hvor liden Overensstemmelse der er imellem dem.

Det ærede Medlem sagde nu, at han kunde godt forstaa, at de militære Myndigheder og Forsvarsministeren gerne vilde slippe for at have med disse Folk at gøre. Spørgsmaalet om de militære Myndigheder skal jeg i denne Sammenhæng lade ligge. Men for mit Vedkommende har jeg ikke noget særligt Ønske om at slippe for at have med disse Folk at gøre, og jeg sagde ogsaa i min første Udtalelse, at den Ordning, at det blev Forsvarsministeren, som kom til at bestemme Arbejdets Art, Karakter og nærmere Ordning, vilde jeg ikke anse for udelukket; det kunde jeg tænke mig som et Forhandlingsgrundlag ved Siden af den Mulighed, som her findes anvist, at det er Indenrigsministeren, som har med det at gøre. Men i saa Fald maatte det være saaledes, at Forsvarsministeren havde fuld Frihed med Hensyn til Bestemmelsen af Arbejdets Karakter eller med Hensyn til Anvisningen af de Arbejder, som det var praktisk muligt at anvende disse Folk til, og dette maatte være af en fuldkommen civil Karakter; og hele Institutionen maatte have tilstrækkelig civil Karakter til, at Modstanden mod Deltagelsen i denne Tjeneste kunde fjernes, og saa maatte Behandlingen af disse Sager forblive under de borgerlige Domstole og ikke komme ind under de militære Retter.

Det ærede Medlem fralagde sig at staa sammen med de konsekvente Antimilitarister. Jeg har heller ikke tænkt mig, at det ærede Medlem følte og tænkte som de, jeg tror, der er et dybt Svælg befæstet mellem de to Arter af Tankegang. Jeg sagde derfor ogsaa kun, at det saa ud, som om de i Øjeblikket mødtes, saaledes som det alleryderste Højre og det alleryderste Venstre undertiden kan komme i Nærheden af hinanden, naar man er stillet op i Cirkelform; og naar jeg